

MINDSZENT-SZEGVÁR

ÉS VIDÉKE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 3 frt — kr. Négy hóra . . . 1 frt — kr.
Fél évre . . . 1 frt 50 kr. Negyed évre — frt 75 kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

a szerkesztő saját házában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyílt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutá-
nyos ár mellett közöl.

Felhívás előfizetésre.

Az új negyedév küszöbén visszatekintve eddig befutott pályánkra, emlékünke idézzük e mult fáradalmait, annak ezer meg ezer bajait és kellemetlenségeit, önkénytelenül azon kérdés tör elő ajkinkról: *arányban áll e valjon a mi küzdelemteljes, fáradtságot nem ösmerő, önzetlen munkálkodásunk a közönség elősmerésével — erkölcsi s anyagi támogatásával?*

Sajnos — de ki kell jelentenünk, hogy **nem!!**

Magunknak nincs mit szemünkre vetni, mert kötelességünknek minden irány és tekintetbe megfelelni igyekeztünk, de meg is feleltünk, mert a célt, a közügyet hiven s önzetlenül szolgálni soha egy percre sem tévesztettük szem elől.

Menten minden politikai, megyei avagy községi párt és egyéni befolyásoktól, bátran elmondhatjuk, hogy mindig a közérdek iránti önzetlen lelkesedés vezette tollunkat.

Lapunk jelszava mindig az volt: szolgálni a pártatlan igazságot. S ha még is a zilált társadalmi pártviszonyainknál fogva működésünk egyik-másiknál félre magyaráztatott, arról mi nem tehetünk s senki kedvéért az igazságtól el nem térhettünk, *eltérni nem fogunk.*

Megtettünk mindent tehetségünkhöz mérten, hogy lapunk belbecsét emeljük s a közönség igényeinek megfelelően s ez alkalommal kijelentjük, hogy legnagyobb panaszunk nem a kellő anyagi, de erkölcsi s szellemi támogatás ellen van, mert közönségünk intelligens s műveltebb elemei oly rideg közönyt tanusítanak a közügyek iránt, a választások kivételével, mely valóban ritkítja párját — s bizony lapunkat soha vagy nagyon ritkán keresik fel dolgozataikkal vagy értesítéseikkel.

Magunkra hagyatva — saját gyenge erőnk tudatában többszörös erőfeszítéssel küzdöttünk eddig bár anyagilag sem nagyon támogatva, küzdeni akarunk tovább, mert és ezt büszkén mondhatjuk — lapunknak hivatása van, mely hivatásnak megfelelni akarunk.

Ámde ahhoz, hogy egy lap egészen megszilárdulhasson és függetlenségének minden irányban való fenntartása mellett **is bizonyosan** fennállhasson, a jelen anyagi támogatás sem elégséges. És ezért most, midőn lapunk újabb negyedévbe lépett ismételt fordulunk közönségünk és a megye közönségéhez pártolásukat kérve lapunk számára.

Lapunk előfizetési feltételei ezután is a régié maradván, kérjük a közönség szíves támogatását.

Tisztelettel

a szerkesztőség.

A vásár-tariffa Mindszenten.

Azt a példátlan rendetlenséget, mely községi ügyeink minden terén tapasztalható, a közönyt, mondhatnánk semmivést, melyben előjáróságunk és képviselő testületünk leledzik, valóban semmi sem jellemzi jobban, mint vásári tariffánk — illetve annak teljes hiánya — valamint az egész vásártügyünk rendezetlensége, a vásárterünk egész községünket eléktelenítő ronda állapota.

Évekkel ezelőtt küldött már ki a képviselőtestület egy bizottságot a vásártér rendezésére, de e bizottság mind az ideig míg a felsőbb hatóság beavatkozása folytán az egész vásárgyök veszélyeztetve nem volt, mitsem tett és csak is ekkor rendezte a jóságvásártér. Az ugynevezett gyalogvásártér azonban maradt a régiben.

A vásárunkon szedni szokott helypénz nélkülöz minden törvényes formát, mert a szedendő díjakról tariffa nem lévén, a helypénz szedési jog bérlőjének bölcsességére van bízva a díjak megállapítása. A helypénz szedési jog bérlője azonban érdekelt fél lévén, nem egy panasz merült már fel ellene a szedett díjak nagysága miatt.

Mi a magunk részéről a vásárosok panaszát a bérlő ellen teljesen indokolatlannak tartjuk, mert a jelen körülmények között neki teljesen joga volna az eddig szedett díjak kétszeresét is szedni, ha ezt nem teszi, azért csak köszönettel kell neki adózni. Annál több oka lenne a vásárosoknak, kik esetleges zsarolásokat martalékaul vannak oda dobva, mint Mindszent község közönségének, kik évről-évre tapasztalni vagyunk kénytelenek a régi népes vásáraink fokozatos elnéptelenedését, forgalmának hanyatlását, — panaszra az előjáróság s képviselőtestület ellen, hogy e bajokon nem igyekezik segíteni — valamint a felsőbb hatóságok ellen, mely nyugodtantéri e hallatlan állapotokat.

Guny és nevetség tárgyává vált közönségünk az idegenek előtt, kik messze földre viszik az itteni vásári állapotok hírét, mely valóban boszantósága dacára bővelkedik a humoros jelenetekben.

A legközelebbi vásáron megtörtént, hogy egy árus azon kérdésre, hogy kis ponyva sátorától mit fizet? a bérlő minden további gondolkodás nélkül 80 krt

kért. Az árus sokalván ez összeget, a bérlő büszkén vette elő zsebéből az *1862-ik évből kelt* — — — tariffát, melyből aztán bebizonyította, hogy Mindszent — — „nem gilt” sem a méter, liter, sem a kiló — hanem most vagy fizessen neki 80 krt, vagy — „te kis biró vedd fel azta vég vásznat és hozd.”

A helypénzszedész jogos állapotáról az árus ekként meggyőzve, mit tehetett egyebet — — fizetett.

Egy bizottság volt már kiküldve a vásári tariffa elkészítésére is, s egyben megbízott e bizottság a vásártér már majdnem egészen elfoglaló, s ü t ő, f ő z ő, italmérő stb. fa bodék eltávolításával is. Sajnos e bodék, melyek minden hatósági engedély nélkül épültek azóta nemhogy fogytak volna, de sőt szaporodtak, s amennyiben minden engedély nélkül épülhetők, nagyon valószínű, hogy a vásártér mielőbb szerencsésen be fog épülni.

Felhívjuk ez állapotokra a megyei hatóság figyelmét.

Egy indítvány.

Irányi Dániel, a képviselőház egyik legrokonszenvesebb alakja, a ki főleg a közérkölciség nemesítése és a szabadság kérdéseinek radikális szellemben való megoldása körül fáradozik, a napokban törvényjavaslatot nyújtott be a házban, melynek célja egyrészt a képviselőválasztások tisztasága és másrészt a nép választási jogának szélesebb alpra fektetése. Mind a két szempont igen fontos és, ha kissé szokatlan is, hogy a függetlenségi párt padsoraiból nyújtják be ezt a törvényjavaslatot, mégis kívánatos volna, hogy az a szellem, melynek hű tolmácsa az a javaslat, minél előbb győzedelmeskedjék a magyar parlamentben és hogy a kormány indítva érezze magát e javaslat támogatását elvállalni, hogy minél előbb törvényé lehessen.

Mert bizony nagy szükségünk volna olyan törvényre, mely mindenkorra megszüntetné a mostani képviselőválasztásoknál észlelt igazságtalan eljárást, mely Magyarország lakosságának legnagyobb részét megfosztja ama politikai jogoktól, melyek gyakorlása nélkül a nemzeti összakarát valódi kifejezésre jutni alig képes. Az ország népének legnagyobb része a képviselőválasztási jogától el van zárva és bele kell nyugodnia abba, a mit azok határoznak, kiknek érdekei nem mindig azonosak a szegényebb nép érdekeivel.

Parlamentünk tagjai többnyire a birtokos osztály képviselői s a nép milliói, kik a közterhek viseléséhez vér és pénzadóval járulnak, alig találnak szószólót, ki alaposan ismerné az alsóbb osztályok szükségleteit; pedig ezekkel megismerkedni nem volna fölösleges, már csak azért sem, mert a honatyák a közjót tartoznak előmozdítani, nem pedig egyesek, vagy egyes érdekcsoportok előnyeit.

De ezenkívül Irányi törvényjavaslata még választási visszaélések ellen is igen becses

orvosságot rejt magában; mert az kétségtelen, hogy a jelölt uraknak nagyon is elmenne a kedvük a vesztegetésektől, ha egy kerület valamennyi férfi lakosságának a voksát meg kellene vásárolniok.

Annyi pénzük még Rotschildéknak sincs, hogy ily körülmények közt többséget teremthessenek maguknak a képviselőválasztásoknál és ennél fogva teljesen ki volna zárva a lélek-vásárlásnak minden kísérlete. Mindenki saját belátása és meggyőződése szerint szavazna és a képviselők, kik ilyen választásból a törvényhozásba kerülnének, nem a hatalom kezét hajhásznák, hanem a nemzet bizalmát keresnék.

De a társadalmi viszonyok is megjavulnának, mert az osztálykülönbségek falai ledőlnek és Magyarországnak minden lakosa polgárnak érezné magát, kinek kötelessége a munka és disze a hazafiság.

Ez hozza létre a valódi jólétet, mert az egyenlőség szelleme mindenki felköltené azt a törekvést, hogy hazafiságban és munkában ne maradjon vissza mások mögött. Az egyenlő jogok egyenlő kötelességekkel járnának és megtalálnánk a mértéket annak megítélésére, hogy mennyivel tartozunk polgártársainknak és önmagunknak.

A huskérdés.

Nem a fővárosról van szó, hol e kérdés folyton napi renden van. Nem is valamely nagyobb vidéki városról, hol a hus mint egyik legfőbb érlelmi cikk nagy figyelembe részesül, hanem Mindszentről.

Mindszenten huskérdés!?

Az első pillanatban az idegenek előtt ez furcsának és hihetetlennek fog hangzani, pedig az bár elég furcsa, mégis igaz! E kérdés tárgyalása elől tovább már nem térhetünk ki. Ez ügygyel foglalkoznunk kell.

Azon embereknek, kik nem vegetáriusok, a hus képezi az egyik legfőbb érlelmi cikket s így nagyon fontos kérdést képez a fogyasztó közönség előtt annak minősége és ára.

Bíráljuk meg tehát ez ügyet:

Milyen hus mérnek Mindszenten? Ehetetlen rosszat!!

Mi az ára a husnak? Minőségéhez mérten méreg drága!

Ember emlékezet óta mindszeri mészárszékekben marhahúst nem mértek, mert azokat a sovány törődött 1½-2 éves nyomorék jószágot mint a milyeneket mészárosaink vágnak, nem lehet marha számba venni.

Bosszantotta a fogyasztó közönséget az már régen, hogy ilyen hussal kellett megelégednie — de hát a minőséghez mérten volt az

ára is — kilonként 28 krba — megszabva, vigasztalta magát azzal, hogy „olcsó husnak hig a leve.“

A leve még ma is „hig“, hanem a hus már nem olcsó, mert annak árát kilonként 40 krba voltak szivesek mészárosaink megállapítani — pedig a hus talán még rosszabb, mint valaha volt.

Nem ártana, ha a hatóság e kérdést némi figyelembe részesítené.

Jegyző választás Szentesen.

Szentesről lévén szó, tudjuk, hogy az olvasók már nem is várnak egyebet, mint vagy országgra szóló botrányokat, utcai s korcsmai verekedéseket — avagy lovagias ügyeket s azzal kapcsolatos érdekes (?) nyilatkozatokat, de bármit inkább vár, semmit, hogy Szentesről közgyűlés vagy választásról érkezett tudósítás annak rendes és törvényes lefolyásáról értesítsen bennünket. Így most is elvöltünk készülve arra, hogy a jegyző választás is szaporítani fogja egy fejezettel a szentesi botrányok kronikáját.

Nem is csalatkoztunk!

A jegyző választás nem a választók többségének akarata, hanem a hatalom óhaja szerint vitetett keresztül s dr. Mikez Ödön — amennyiben az ellenpárt nem szavazott — Pap Ödön csanyi jegyző egy szavazata ellenében 35 szavazattal Szentes város főjegyzőjévé választott meg.

A választás lefolyásáról a következő értesítést kaptuk:

Stammert alispán 10 órakor a gyűlést megnyitván a 4 bizalmi férfi megválasztott. A kandidáló bizottságba megválasztottak Sima Ferenc idsb. Temesváry Antal az alispán részéről Hoffner Antal és Mojzsik Lajos nevezetett ki, mely után az így megalakult bizottság Stammert Sándor alispán elnöklése alatt a kandidálás céljából külön terembe vonult.

A bizottság elé csak dr. Mikez Ödön, dr. Tasnády Antal, Szánthó Lajos, Pap Ödön és Magyar Elek kérvényei terjesztettek, a mennyiben mindannyi a kellő kvalifikációval bírt, mi sem lett volna természetesebb, minthogy mind az öt pályázó kandidáltassék, de a mennyiben a következmények ezt látszanak bizonyítani, előre el volt határozva az, hogy csak is dr. Mikez Ödönt kell megválasztani, a kandidáló bizottság két tagjának minden ellenkezése ellenére is, a Sima párt jelöltjét Szánthó Lajost, sem pedig Magyar Eleket az alispán nem nkartá kandidáltatni, miért Sima Ferenc és id. Temesváry Antal a kandidáló

bizottsági állásukról lemondva, a kandidálásban nem vettek részt; dacára ennek a jelöléseket megejtették, elejtve Szánthó Lajost és Magyar Eleket.

Előre megállapított terv szerint tehát dr. Mikez Ödön Szentes város főjegyzőjévé megválasztott.

Ezekben közöttük röviden a választás lefolyását s e választásból kifolyólag elmondhatjuk ismét, hogy a pártszenvedély rossz tanácsadó.

Nekünk nem emberünk Szánthó Lajos, de még kevésbé ellenszenvünk dr. Mikez Ödön. Sem személyi, sem pártérdekek bennünket nem vezetnek akkor, midőn nyíltan kimondjuk azt, hogy ha a szentesi jegyzőválasztás nem is ment talán törvénytelenül, de a két pályázó elejtése a lehető legnagyobb tapintatlanság volt, mely szerintünk előbb vagy utóbb meg fogja magát boszulni.

Helyi és vegyes hírek.

— Kérjük mindazon tisztelt előfizetőinket, kik az előfizetési díjukkal még hátralékban vannak, miként azt lefizetni sziveskedjenek.

— Csongrádvármegyének közigazgatási bizottsága f. hó 14-én d. e. 9 órakor ülést tart.

— Az iparos iskola költségeire az elmúlt hét folyamán a főszolgabírói hivatal a kihágás s egyéb büntetések címén, valamint iparüzési engedélyért befolyt 90 frtot átadta az előjárásnak. Ugy látszik a községnek csak keves összeggel kell majd az iskola fenntartásához járulni.

— Kinevezés. Mihály Pál volt megyei állatorvos elhalálása folytán megüresedett megyei állatorvos állásra Zsilinszky Mihály főispán Huffnágel Jakabot nevezte ki.

— A megalakuló „Földhaszonbérő részvénytársaság“ hétfőn Péter és Pál napján délelőtt tartotta volna megalakuló közgyűlését, ha kellő részvények jegyeztek volna. Eddig a tervezett 2000 részvényből csak 600 volt jegyezve, így nem alakulhatott meg. A megalakulást augusztus hóra halasztották, addig is a gyűlés részvények gyűjtésére tagokat küldött ki. Elmondottuk már véleményünket ez ügyben, most nincs több hozzá szólásunk mint: hogy csak gyűjtsek az aláírásokat s a kinek sok pénze van az meg csak had jegyezzen.

— Tűz. Mult vasárnap este 1/2 10 órakor ismét tűz ütött ki községünkben. A nagyszék és kápolna utcai kereszt közben Deneš házának teteje ismeretlen okból kigyuladt és teljesen le is égett. Ünneppal lévén, lakosságunk

TÁRCSA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

Hogyan lettem kriminalista?

Feleségemet, a ki eddig úgy viselte magát, hogy bátran beállhatott volna a világbeke eszméjének galambvérű apostolai közé, egy napon haragtól kigyult arccal találtam, jobb kezével a cseléd hajába bonyolódva. Szemei villogtak, mint egy éles tűr, melyet döfésre rántanak elő és fürge nyelve úgy pergett, mint a szélmalom kereke.

Meglepetve álltam meg az ajtóba. Azt hittem, hogy álmodom és a szó elakadt az ajkamon.

— Mit bámulsz, förmédt rám a feleségem — kipirult arccal, oly mozdulat kíséretében, mely véres intenció tekintetében minden kétséget eloszlatott.

— Engedd meg kedves, de

— Oh tudom, tudom mit akartál mondani; jobb lesz, ha hallgatsz, te gyáva, a ki a feleséged becsületét.

Elsápadtam! Ennek már a fele sem tréfa — gondolám — a feleségem becsülete. Hah, azt meg fogom boszulni!

— Hol van hát az a nyomorult? kérdém dühtől reszkető hangon.

— Még kérded? Oh hát nem látod a saját cselédedet, oh a gyalázatos; nemcsak,

hogy eltörte a — kávésfindzsát, de még feleselni is mer velem.

— Borzasztó!

— Igenis rettenetes! Azt meri mondani nekem, hogy azért nem érdemes kiabálni. Ilyen szemtelenség! Ez már sok; ezt tovább nem tűrhetem! Ah!! oh!! hah!!

Szegény feleségem nem birta tovább és ájultan a karjaimba rogyott.

A pamlagra fektettem és rögtön megtettem a mentési kísérleteket.

A gyorsan alkalmazott hidegvíz locsolások és ecetes dörzsöléseknek meg volt az a hatásuk, hogy feleségem csakhamar újra föleszmélt és én újabb ájulás rohamok megakadályozása végett azzal vigasztaltam, hogy egész ügyvédi tehetségem latba vetem és fényes elégtételt szerzek neki a bíróságnál.

Meg is tettem a feljelentést és feleségem élénk érdeklődéssel kísérte a per lefolyását. De bármint igyekeztem beáztatni a cselédet, csak nem akarta elítélni a bíróság, sőt ellenkezőleg kevés hiány, hogy a feleségemet nem büntették meg.

A pernek ez a kimenetele döntő volt egész életemre.

Nőm fitymálva nyilatkozott jogi ismeretéről és értésemre adta, hogy jogász koromban jobb lett volna könyveket forgatni, mint a kasziros kisasszonyoknak udvarolni. Az anyósom azonban még tovább ment és egyenesen

tehetségem ellen fejezte ki alapos kételyeit, kereken kijelentvén, hogy egy tisztességes csirkének a perét se merné rám bízni.

A dolgot nem hagyhattam abban; meg kellett cáfolnom a lealázó feltevéseket és nem maradt egyéb hátra, mint egy eklatáns példával bebizonyítani ügyvédi tehetségemet.

Legjobban szerettem volna valami nagyobb szabású gazembert védeni és egy börtönör barátságából végre sikerült is, hogy egy derék bankóhamisító megbízott a védelmével.

Feleségem és anyósom izgatottan várták a végtárgyalás eredményét és midőn a bíróság védecemet életfogytiglani börtönre ítélte, én diadalittasan siettem haza, büszkén lengetve kezemben anyósom leibzszurnálját, melyben a per híven le volt írva és a végén el volt mondva, hogy a hatóságos védbeszéd meghallgatása után a törvényszék vádlottat életfogytiglani börtönre ítélte. . . .

Anyósom és feleségem le voltak fegyverezve és a közönség is figyelmes kezdett lenni rám, mint hatóságos beszédű ügyvédre. Pár hónap múlva már egy rablógyilkos is megszerencsételt a védelmével és mivel a per akasztással végződött, a szenzáció általános volt és a nevem a hiresebb védők közt kezdett szerepelni. Így emelkedtem fokról-fokra és ma már olyan nagy kriminalista hírében állok, hogy még az anyósom sem mer többé kikötni velem.

B-i E-r.

nagy része itthon volt s így segítő kezekben nem volt hiány s csakis ennek a körülménynek köszönhető, hogy a tűzvész nagyobb kiterjedést nem öltött. A vízi puszkák csövei még most is folytak.

— Munkásaink közül több mint 400-an a hét folyamán aratás céljából távoztak községünkben. Igen sokan Orosházára, többen meg a távolabb fekvő Károlyi uradalmakba álltak részeseikül.

— A szegvári 48-as honvédek közül csak négyen folyamodtak a budapesti országos honvéd segély egyesület elnökségéhez segélyért. Az egyesület a kérelmet méltányolva, évi 16 forint nyugdíjat fognak kapni: Mezei József, Fehér Pál, Magyar János és Murik Miklós.

— Nem foglalnak az adóvégrehajtók vagy két hónapig. A pénzügyminiszter az adó behajtásokat az aratás és cséplési időre beszüntette. Bizony mi ránk adófizetőkre nagyon is ráfér egy kis szünet, hogy a sok zaklatás után pihenhessünk is egy kicsit.

— Vizbe fult. Borzasztó idegrázó jelenet folyt le a csanyi Tisza mellett m. hó 27-én. Lackó István csanyi lakos egy kubigödörbe ment fürdeni, azonban egy mélységre akadván s miután uszni nem tudott fuidokolva hitva testvér bátyját Lackó Lászlót segélyre, ki a parton látva öcséje veszedelmét, mentén utána ugrott, ámde erejük kevés volt ahhoz, hogy kiszabaduljanak s így mindketten a vízbe fultak. Az eset híre az egész községben általános fájdalom keltett, mert a szerencsétlenek azok közé tartoztak, kik méltók a köztiszteletre. Temetésük 29-én d. e. történt óriási részvét mellett, melyet hűen mutatott a csaknem minden szemem rezgő könnyek. Az öregebb egy öreg atyát, hű nőt s 4 árva hagyott hátra, az ifjabbat öreg édes atyja s számtalan legény barátai siratják.

— A szegedi fabutor-kiállítás és vásár f. hó 5-én délelőtt 1/2 9 órakor fog a védnök méltóságos Kállay Albert főispán által megnyitni. A megnyitási ünnepélyre a következő meghívót kaptuk: Meghívó. A méltóságos Kállay Albert főispán ur védnöksége alatt álló szegedi fabutor-kiállítás és vásár rendező bizottsága tisztelettel meghívja (Czimedet) a kiállításnak 1891. július 5-én d. e. 1/2 9 órakor tartandó ünnepélyes megnyitására (Tisza Lajos-körut, felsőbb leányiskola-épület). Az ünnepély programja: 1. „Szózat“, éneki: a „Szegedi polgári dalárda.“ 2. Milis Imre, kiállítási bizottsági elnök felkéri a védnököt a kiállítás megnyitására. 3. Méltóságos Kállay Albert főispán, kiállítási védnök ur a kiállítást megnyitja. 4. A kiállítás megtekintése a meghívott vendégek által. 5. „Hymnus“, éneki: a „Szegedi polgári dalárda.“ Este 8 órakor kiállítási táncvigalom az ujszegedi vigadóban. A kiállítási bizottság nevében: Ifj. Szemlén Nándor, kiáll. biz. titkár. Rainer Ferenc, tiszt. bel. kiáll. elnök. Milis Imre, kiáll. biz. elnök. Ajánljuk minden érdeklődőnek, de különösen a fabutor iparosainknak a sikerültnek ígérkező kiállítás megtekintését és tanulmányozását.

— A „Csongrád megyei Híradó“ szerkesztését a legközelebbi számtól kezdve dr. Filó Tamás veszi át.

— Napszurás. A szokatlan, tartos forróság naponta szedi áldozatait. A fővárosban naponta többen esnek ennek áldozatul. Tegnap dél után a helybeli részesekek a „Keszérű“ majorban mint marokverő alkalmazott Sipka Anna, helybeli lakosnő napszurás következtében hirtelen meghalt.

— A termés 1890-ben. A földmívelésügyi miniszterium az elmúlt napokban tette közzé az 1890. évi aratás eredményéről szóló statisztikai adatokat. E szerint az utolsó öt évben termelt millió métermázsákban:

1890-ben	41.11	buzsa,	14.67	rozsa,	12.07	árpa,	8.26	zab
1889	25.23	"	10.69	"	7.70	"	6.72	"
1888	37.83	"	12.63	"	10.22	"	8.76	"
1887	40.88	"	15.38	"	12.71	"	9.63	"
1886	23.38	"	11.08	"	8.42	"	8.66	"

A vörös kereszt egyesület táncmulatsága.

Mint a szónokok beszédöket úgy kezdik: „meg vagyok hatva,“ ép úgy kell nekem a referáciába bele vágnom, mert olyan kis város mint Mindszent, olyan időszak mint július a mulatságokat eddig csupán paródiázta, most pedig biztosra merem venni, hogy „mégis mozog a föld.“

Mozog ám, de mennyire?

Az „ujvilág“ volt tegnap a világ közepe, itt jött össze az egész környék intelligenciája, sőt ide utazott a megye főispánja és alispánja is, mindkettő nejét hozva magával.

3/9-kor kezdett gyűlni a hölgyközönség, 3/10-kor érkeztek a megye fejei Vidovich főszolgabíró kíséretében, mikor is már a terem tölve volt.

Az a fesztelen jókedv, az a válogatott és mégis rangkülömböset nem tartó közönség valóban bámulatba ragadhatott akárkit és kétségbe a társadalmat, kinek mondja őszintébb köszönetét a „vörös kereszt“ egyesületnek-e, mely rendezőképz szerepelt, vagy pedig a nagy közönségnek, a ki a rendezőség fáradozását tömeges megjelenésével jutalmazta.

Szerintem mindkettő dicséretet érdemel és kénytelen vagyok a hétköznapi kifejezést használni: „Tartsa meg az Isten szokásukat.“

De lássuk a mulatságot.

A terem, a nélkül hogy hizelegni óhajtanék, maga volt a paradicsom, a főispán és neje számára fentartott hely pedig a mindszei hölgyek izlésének legkitünőbb bizonyítványa.

A rendezők egy része meglehetősen viselte magát, úgy hogy senki sem mondhatja miszerint nem mulatta ki magát.

Szóval volt a levegőben olyasmi, mely kíváncsi valót nem hogy maga után egy nyári táncmulatság sikeréhez.

A jelen volt hölgyek nevei:

Zsilinszky Mihályné, Stammer Sándorné, Mátéfy Kálmáné, és Szöllösy Józsefné, urnők Szentesről, Basa Kálmáné, és Körösi Józsefné, urnők Sándorfalváról, Ivánkovic Imréné, Pity Istvánné, és Micheller Antalné, urnők Sövényházáról, a helybeliek közül pedig: Weisz Cecília, Novák Ferenéc, Schwartz Lipótné, Grüner Gézné, Hubacsák Pálné, Körtész Mórné, Bires Albertné, Pályi Gyuláné, Vigh Gyuláné, Szojka Kálmánné, Hevesi Károlyné, Pigler Róza, Benedek Bernátné, Vidovich Antalné, Diamant Manóné, Kovács Józsefné, Rosenfeld N. né, Ö. v. Wimmer Jánosné, Tokay Lajosné, urnők.

Lányok szinte szép számmal voltak képviselve u. m. Hegyi Irén (Kecskemét), Basa Gabriella (Sándorfalva), Körösi Ilonka és Micheller Anikó (Sövényháza), Klemm Róza (Zombor), Widovich M. né (Szegvár), Vitky Ilka, Burger Irén és Burger Luiza (Szeged), Bujá Paulina (Palota), Rudinocky Mariska és Szöllösi Blanka (Szentes), Wimmer Berta, Weisz Gizella és Weisz Szerén, Wimmer Mariska, Wolf Erzsébet, Novák Gizella, Novák Irén, Wimmer Gizella, Wimmer Róza, Diamant Helén, Hevesi Emilia, Benedek Cecília és Rubiczek Irén kis-kisasszonyok Mindszentről.

Lapunk zárta 2 órakor volt, mikor is az egész társaság még legjavában járja a ropogós csárdást.

Új találmányok és műszaki leírások.

Zónarendszer az amerikai vasutakon. Mióta Baross Gábor van megbízva a kereskedelemügyi miniszterium vezetésével, azóta megfordult a világ sorsa. Ugyanis eddig mi voltunk oly szerencsések (?) a külföldiek utánozni, ma azonban fordítva áll a dolog. (De csak részben!) Mondhatjuk, hogy a külhatalmak sorba küldenek szakembereket zónarendszerünk tanulmányozására. Amerikáról, a híres yankék hazájáról akarunk e sorokban megemlékezni, mondván róluk, hogy ők is félre tették büszkeségüket és nem fogják szégyenleni oly nemzet vasuti rendszerét államukban behozni, melynek fia a rossz nyelvű külföld szerint nem egyebek mint kanászok, vadászok és ügyvédek. E napokban ült össze egy bizottság Massachusetts államban vasuti ügyekben és e bizottság kimondta, hogy behozza a zónarendszert Boston vagy Worcester központtal. E gyűlésen egy bizottsági tag kiemelte, hogy Magyarországon mióta a zónarendszer életbe lépett a forgalom 169%-al növekedett, mi ugyan a fentnevezett államban el nem érhető, de azért a forgalom mégis jelentékeny fog emelkedni. E rendszer behozatala üdvös lesz úgy a yankéknak mint a vasuti társaságoknak. Ebből és

még sok egyébből láthatjuk, ha csupa oly férfi ülne a miniszteri bársonyszékben mint Baross Gábor, Magyarország rövid idő alatt mintaképe lenne az államoknak. Azonban egyelőre elégedjünk meg egygyel, jó az Isten, többet is ad.

A világ legnehezebb kalapácsa. Tudjuk, hogy az amerikaiak bennünket mindenben túl akarnak szárnyalni és ez szerencsétlenségünkre sok tekintetben sikerül is. Eddig a világ legnehezebb kalapácsa Európa birtoka volt, ámde a yankék megirigyelték tőlünk e szerencsét és ez év folyamán Bethlehem Iron Works műhelyében Frits J. főmérnök egy gözkalapácsot állított fel, mely valószínűleg legrámekebb alkotása nemének. A kalapács súlya 125 tonna és emelkedése 18 láb. Az állvány 90 láb magas és 475 tonna fémből áll; az üllő egy oly tömb, melynek súlya 1400 tonnát meghaladja. E kalapács hivatása, hogy kovácsolja az egyesült államok hadihajói páncéljainak nagy részét.

Közgazdaság.

Vérfehérítés a tyukoknál.

A vérfehérítés a tyukoknál ép oly fontos, mint más háziállatoknál, ha az ember hasonló szépségben és más jó tulajdonságokkal akarja felvenni. Tapasztalásból mondhatjuk, körülbelül 20 évvel ezelőtt — írja egy német szakférfi — kezdtem a szárnyas állatok tenyésztéséhez; többek között Cochinchina tyukokat is rendeltem és rendszeren tenyésztettem őket. Mit tudtam én akkor vérvégülésről!

Az állatok azonban évről-évre véznőbbak, testben kisebbek lettek, kisebbeket tojtak, elvesztették szép sárga bőrszínüket, mely előbb tetszűn. azután szürke lett. A lábukról a tollat eltűnt; egyszóval alig lehetett bennök cochinchinai fajt tölismerni, csakis a tojás szíve maradt meg náluk. Természetesen a többi tyukfajoknál is hasonló eset következett be; és én segítség után gondolva vagy tán véletlenül abban az időben olvastam a vérvégülékről és rögtön megragadtam az alkalmat, hogy próbát tegyek, szerencsésen sikerült és a legnagyobb örömemre pár év alatt én rendelkeztem a legszebb tyukfajokkal a környéken.

A spanyoloknál abban nyilvánul a beltényesztés eredménye, hogy a szép fehér a csok mindig kisebb lesz és mindig több vöröset mutat. A kakasnak nagy fölfelé álló taréja nemsokára egy oldalba függ, a tyuk szakállja mindinkább eltűnik, végre oly kicsiny lesz, mint a közönséges falusi tyukoké. A Páduaiak nemcsak a folytatódó tenyésztés által vesztik el egyenlő körvonalukat, hanem lassankint a bukuk és szakálluk kisebbedik. S hogy az állatok nemcsak testformájukban szenvednek, azt hiszem, mondani sem kell. A szép arany és ezüst Bántámok azáltal boszulják meg az egymással való házasságot, hogy szép fekete szegélyük, a melylyel egyes tollaik szegélyezve vannak szürkévé változnak, az egyenlő körvonalok mindinkább elmosódnak. A fark sarlóalakú tollakat kap, a szép rózsas alakú taréj alakatlan formát nyer vagy pedig közönséges taréja változik. Azért az, aki nemes faj állatokat tart és a fiatalokat egymás között párosolni engedi, nem eszálkozhatik, ha állatjai visszaesésben szenvednek és utóljára minden fajszépséget elveszítenek. Arra kell nagyon ügyelni, hogy milyen a kakas és honnan ered, a melyet az ember vérvégülék végett a tyukok közé ereszt. Nem szabad az első jöttmentet felhasználni, ha ugyanazon fajból való is, hanem minden tekintetben tökéletesnek kell lenni, azután utána kell nézni a származásának, bizonyoságot is szerezni arról vajjon nemes vérből származik-e és a szülők vagy nagyszülők szép valódi faj állatok voltak-e mert gyakran előfordul, hogy a visszaesés átszáll nagyapáról az unokára.

Szárnyasaink.

Irodalom.

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE

a

július—decemberi félévre.

A „MAGYAR HIRLAP“ első számának megjelenése óta, több mint három múlt el.

Hálával ösmerjük el, az ország olvasóközönsége lapunkat már megindulásakor a magyar hírlapiradalm történetében páratlan bizalommal halmozta el.

Fokozott szellemi és anyagi erőfeszítéssel igyekeztünk hálánknak kifejezési adni és ez irányú törekvésünk jövőben sem fog lankadni.

Politikai irányunk alapjait már első főlhívásunkban kifejtettük.

Ettől valamint eddig nem tágitottunk úgy jövőben sem fogánk elérteni. Nem személyeknek, hanem elveknek fogadtunk hűséget és ezért tekintet nélkül a személyek iránt táplált rokonszenv vagy ellenszenvre az elvek s nem az egyének szolgálatában állunk. A kormány és egyes tagjai, valamint a közügyek élén álló férfiak nézetei és tényei fölött véleményünknek igyekeztünk minden mellék tekintetektől függetlenül kifejezést adni eddig, ezt fogjuk tenni jövőben is.

A politikai pártok működését teljes tárgyilagossággal repobukáljuk, a működés fölött való véleményünket nyíltan, világosan kifejezzük, ettől valamint meggyőződésünk kifejezésétől sem kellemetlenségek, sem fenyegetések által elretentetni magukat nem engedjük.

Támogatjuk a nézetünk szerint helyes törekvést bármely oldalról és bárkitől jöjjön, megtámadjuk és elítéljük a pártokra és személyekre való tekintet nélkül.

A szabadelvű irányzat szóban és tettben, a mi lapunkban vizsgálhatjuk, ennek az irányzatnak a meghamisítása a retrograd és reakcionárius törekvés az a mivel, míg erőnk bírja, szembeszállunk és küzdeni fogunk.

A 67-diki kiegyezés alapján állunk és maradunk, államunk fejlődését tradícióink nemzeti szokásaink figyelembe vétele mellett a szabadelvű reformok útján akarjuk előmozdítani.

Ez elvekről küzdvén, a „MAGYAR HIRLAP“ rövid fennállása alatt oly számban gyűjtötte maga köré a jó barátokat és híveket, mint még soha ily rövid idő alatt újság, mely a magyar állam határai között megjelent.

A „MAGYAR HIRLAP“ a mint eddig is volt a jövőben is az eddigihez hasonlóan gazdag tartalmu napilap lesz.

Tárcarovatunk csupán egyetlen elvűek hódol: nagy okos, érdekes, modern cikkeket szerezzon minden innen, bár ha fáradság vagy utánjárás árán járhatna csak az ilyen művek birtokába. Nem csupán az ismert nevek kultuszát üzi, hanem a névtelen, akár kezdő írók munkáit is közvonttí a közönséggel, ha azok egy vagy más tekintetben figyelemreméltó vonásokkal dicsekedhetnek. Ugy a novellisztikus tárcákat, mint az ugynevezett kontempláló, elmélkedő cikkeket egárán sziveen kiadja, ha elmések, érdekesek, elevenek s nem ellenkeznek azzal a diszkrecióaal, melyet egy család számára készült újságnak soha sem szabad szem elől tévesztenie.

Apró cikkeiben a MAGYAR HIRLAP könnyed fárge tollal dolgozza föl mindaz aktuális eszméket és eseményeket, melyek az idő szerint az ország és világ különböző elméit foglalkoztatják.

Ujdonsági rovata minden magyarországi hirlap közt a legdusabb s nincs egyetlen olyan száma, mely egész halmazát ne közölné a legfrissebb, legeredetibb híreknek, melyeknek egy részét csupán a MAGYAR HIRLAP-ból tudhatja azon a napon a közönség. Bár minden nevezetesebb városban, sőt minden népesebb közönségben van külön levelezőnk, ujdonság pályázarunk révén naponként tömegesed érkezik hozzánk önkéntes levelezőink tudósításai.

Apró rovatainkat, minők a színház, a törvény-szék, a város mind szakavatott, régi, tapasztalt újságírók szerkesztik, kik gyorsan és részletesen ismertetik meg lapunkban mindazt, a mi a közönséget érdeketheti.

Szerkesztői üzenetek című rovatunk kedveltségét jényesen bizonyítják ama szám nélkül való levelek, melyek szerkesztőségünk asztalain nagonkint összegyűlekeznek. Olvasóink a „MAGYAR HIRLAP“ mindeo lehető alkalommal szívesen áll e rovatban rendelkezésére; a beküldött mutakákat lelkiismeretesen megbírálja, vitás vagy nekezebben eldönthető kérdésekben tanácsot ad s egyes társadalmi problémákat élénken, sokszor humorral beszél meg. Ezek a szerkesztői üzenetekaképezik ama láthatatlan kapcsolatot, mely a „MAGYAR HIRLAP“-ot az olvasó közönséggel összeköti.

A Magyar Hirlap következő pályázatokat tüzte ki, melyekkel a széplitteratura némany ágán tehetségéhez képest lendíteni akar. Így novellára

100 darab aranyat,

tárcacikkre

40 darab aranyat,

és egy eredeti ujdonságra

10 darab aranyat

tűzött ki jutalmul.

Ez az utóbbi Pályadíj állandó és minden hó 20. napján okvetlenül kiadatik annak, a ki a legjobb, legérdekesebb ujdonságot bocsájtotta a hirlap rendelkezésére.

A „MAGYAR HIRLAP“ rendes tartalmán kívül **három mellékletet** ad olvasóinak hetenkint. Minden vasárnap

MEZŐGAZDASÁGI MELLÉKLETET,

minden kedden

IRODALMI MELLÉKLETET

és minden csütörtökön

TANÜSÍYI MELLEKLETET

küld szét olvasóink, melyeknek redigálását igazi szakfrfiak végzik sok tudással és törekvéssel.

A „MAGYAR HIRLAP“ minden előgztője — legyen az bár régi vagy olyan, a ki most lép be az előgztők sorába — **ingyen és egész terjedelmében** megkapja főmunkatársunk,

Mikszáth Kálmán

Galamb a kalitkában

című terjedelmes elbeszélését.

A MAGYAR HIRLAP szerkesztőségének belső tagjai a következők:

Abonyi Árpád, Ambrus Zoltán, Báttaszéky Lajos, Fenyő Sándor (h. szerkesztő), Füredi Mór, György Endre, Horváth Gyula (felelős szerkesztő), Irmeý Ferenc, Janovics Pál, Kürthy Emil, Kohn Dávid, Kálneki Izor, Márkus Miksa, Mikszáth Kálmán (főmunkatárs), Szana Tamás, Szomaházy, István, Szemere Attila, Szeredai-Sváb László, Szabó Endre, Szemere Huba, Zilahi Kiss Béla.

MAGYAR HIRLAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	14 frt — kr.
Hat hóra	7 „ — „
Három hóra	3 „ — „
Két hóra	2 „ — „
Egy hóra	1 „ — „

A „Hét“ című szépirodalmi hetilappal együtt: egész évre 20 frt, félévre 10 frt, negyedévre 5 frt.

Juliusától kezdve lapunk előfizetői kedvezményes áron rendelhetik meg az „Üstökös“ humorisztikus heti lapot is, t. i. a „Magyar Hirlapot“ és az „Üstökös“ együtt egész évre (22 frt helyett 20 frtért, félévre 10 frtért, negyedévre 5 frtért).

Miódó ama t. olvasóinkat, kiknek előfizetésük június 30-án lejár, az előfizetés megújítására tisztelettel fölkerjük, egyntal értesítjük, hogy a nyári időny alatt azoknak, kik nyaralóhelyet keresnek föl vagy utazásokat tesznek, szívesen utána küldjük a lapot, ha a címet előzetesen tudatják velünk.

A fővárosban és a szomszéd nyaralóhelyeken a MAGYAR HIRLAP már korán reggel kapható.

A MAGYAR HIRLAP kiadóhivatala
Budapest, Gránátos-utca 16.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. Kevács Sándor Budapest. Reclám közleményét ajánlott díjért nem közöljük, mert lapunkat nem célunk reclám közleményekkel tele tölteni. Lapunk tere így is kicsire van szabva s mindannyiszor mikor a rendesnél több reclám cikk van, mi olvasóinkat külön melléklettel szoktuk kárpótolni. E melléklet árát azonban önöknek kell fizetni.

Levelezőnk Dorozsma. Nincs már ott semmi hiba?

Szegvári levelezőnek. Az ígért szép szó, de...

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Diamant Manó.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy 2 havi itthon létem alatt, csekély díjazás mellett tanításra **elvállalok akár elemi iskolás fiukat, akár pedig a gymnasium alsóbb osztályainak tantárgyaiból, továbbá a zeneelmélet s a hegedű kezelésében** is adhatok elemi oktatást.

Azon t. szülők tehát, kik gyermekeiket taníttatni akarják jelentkezhetnek akár nálam, akár a helybeli nyomdában.

Magamat a n. é. közönségnek kegyeibe ajánlván

alázatos szolgája

Pánczél Lajos

III. éves tanítójelölt.

Bizonylat.

Az „Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat“ Igazgatóságának
Budapesten,
külső váci-ut 7.

Ha jól emlékszem már egy ízben nyilatkoztam az Önöknél vett „C. A.“ jegyű szegesrendszerű cséplőgép hasznavehetősége iránt, de kívánságára a tekintetes igazgatóságunk ujoiaig ismétlem,

hogy avval tökéletesen megvoltam elégedve.

A gép az egész környéken jó hirben van és más nem dolgozik oly jól, mint az enyém.

Magamat ajánlván vagyok

Kelt Pócs, 1891. március hó 5-én

teljes tisztelettel

Lang György s. k.

SCHLICK-féle Vasöntöde és Gépgyár részvény-társaság Budapest

Gyár és irodák: VI., külső Váci-ut 1696/99. sz.

Városi iroda és raktár: VI., Podmanicky-utca 14. szám.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű,

gőz- és járgánycséplő-készületeit és számos első díjakkal kitüntetett:

szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit, és szabadalmazott mélyítő ekéit,

eredeti Schlick és Vidats-féle

egy vasu ekéit,

talajmivelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit, valamint

SCHLICK-féle szab. „Haladás“ sorbavető gépeit

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták, (Baker és Vidats rendszer), takarmány készítő gépek, tengeri morzsolók és darálók, szabad. Jókay-féle „Hungaria“ daráló-gépek erőhajtásra, örlőmalmok és olajmalom berendezések. Eredeti amerikai kévekövű és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb árak. Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentés.
Képviselő Szegeden Virág Sándor urnál.

